בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום **א'**, **ט''ז** ב**שבט** תשס''ג (**19** בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

היום, **ט"ז בשבט**, יום פטירתו, בשנת תרמ"ה (1885-5645), של **פרץ סמולנסקין**, סופר ופובליציסט. היה מראשוני התנועה הלאומית המודרנית. אך תחילה, הוא ביקש לעשות נפשות לתנועת "**ההשכלה**" [ר' בהמשך] ששאפה לקרב את היהודים לשכניהם הנוכרים. ברם, לאחר מכן פנה לה עורף ונלחם בה, בראותו בה פתח מסוכן להתבוללות. דרש התעוררות לאומית יהודית ושימוש בשפה העברית לפחות לצורך הוראתה של תרבות ישראל ולצורך כתיבה על נושאים יהודיים. סמולנסקין הטיף לטיפוח תקוות התחיה בארץ-ישראל, ובהשפעת אליעזר בן-יהודה – גם להגשמת תקווה זו למעשה.
הוא יזם הקמת אירגון יהודי עולמי לטיפול בצרכיו הרוחניים והגשמיים של העם. מאמריו הפובליציסטיים, שהתפרסמו בירחונו "השחר" [וינה, 1868 - 1885], סייעו במידה רבה להכשרת הקרקע לתנועת "**חובבי-ציון**". היה סמולנסקין מסוללי הדרך של הרומן העברי. הוא כתב 7 רומנים – רובם מגמתיים – שהשאירו רושם עצום על בני דורו. הנודעים שבהם: "התועה בדרכי החיים" ו"קבורת חמור".

על תנועת ההשכלה [קצת היום, עם השלמה מחר...]

זרם רעיוני בין היהודים במחצית השניה של המאה הי"ח ובמאה הי"ט. תחילה בגרמניה ואח"כ בפולין וברוסיה. דגל בהתקרבות לאומות העולם. הושפע מהפילוסופיה הרציונליסטית שנתפשטה בקרב המשכילים באירופה במאה הי"ח. "המשכילים" ראו את היהודים כנחותים וכמפגרים לעומת עמי אירופה, וביקשו להמריץ אותם לזנוח את אורח חייהם ואת ניביהם המיוחדים, ולקרבם למנהגיה ולנימוסיה של החברה הנוצרית המשכילה, ע"י הפצת ידיעת לשון הארץ ותרבותה, הידמות בהופעה חיצונית ובמנהגים לתושבי הארץ – בבחינת: "הִיֵה יהודי בביתך ואדם בצאתך" ... [לקסיקון מן המסד ליהדות ולציונות]

~~~

מזווית אחרת, **סיפור מעניין נטיעת עצים, מעשה שהיה כך היה...:**
הימים ימי ראשיתה של תל-אביב. העיר העברית הראשונה. העיר היתה קטנטונת, והרחובות חולות עמוקים, ללא עצים ובלי גינות-נוי.
יום אחד התבשרו תושבי תל-אביב הקטנה כי שר המושבות הבריטי, **סר ווינסטון צ'רצ'יל**, עומד לבקר בעיר. ראש העיר, **מאיר דיזנגוף**, כינס את מועצת העיר לדון כיצד יקבלו את פני האורח החשוב. בתום דיון ממושך התקבלה החלטה:קבלת-הפנים תיערך ברחוב שתוכנן לטעת לאורכו שדירת עצים (כיום: שדירות רוטשילד). אז עדיין היה הרחוב חשוף, ללא עצים, רק חולות. [מישהו מקוראינו זוכר... ?] חשבו חברי המועצה, מה לעשות? חשבו וחשבו, עד אשר החליטו לטעת **עצים זמניים** כ-אי-לו שדירה ירוקה ורעננה. חיפשו ומצאו מחוץ לעיר עצים גדולים. עקרו אותם בזהירות. ויום לפני הביקור תקעו אותם בחולות הרחוב, שבו יעבור השר החשוב והרי לכם "שדירה"!
כשהגיע האורח המכובד, הצטופפו תושבי תל-אביב הקטנה לאורך "שדירת העצים". לחץ הקהל על העצים גבר, וכאשר עבר אורח הכבוד בין שורות העצים, נצמדו האזרחים יותר ויותר אל העצים הרעועים. לפתע – התחילו העצים לקרוס וליפול **זה אחר זה**!

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל
~~~

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **א'**, **ט"ז** ב**שבט** תשס"ג (**19** בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ראה זאת השר, סר ווינסטון צ'רצ'יל, שהלך במרכז הרחוב, צחק ואמר לראש העיר, מאיר דיזנגוף: "דע לך: בלי שורשים, שום דבר אינו עומד!" [עמוס בר: "ארץ אגדה"]

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל